

BÀI HỌC 3

SỰ PHẢN LOẠN TOÀN CẦU VÀ CÁC TỔ PHỤ

CÂU GỐC: *“Này, ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì ta không bao giờ bỏ người cho đến khi ta làm xong những điều ta đã hứa cùng người” (Sáng thế Ký 28:15).*

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 4:1-15; Sáng thế Ký 3:9, 10; Sáng thế Ký 4:9; Sáng thế Ký 6:1-13; Thi thiên 51:1; Sáng thế Ký 22:1-19; Sáng thế Ký 28:12-15.

Các câu chuyện theo sau sự Sa ngã thì đẩy dẫy những thủ đoạn và các mối tương giao đổ vỡ. Trong thời gian này, cuộc thiện ác đấu tranh lan tràn khắp thế giới.

Trong câu chuyện của Ca-in và A-bên, sự thờ phượng trở thành điểm khởi đầu cho sự nổi loạn và cái chết, và điều đó xảy đi xảy lại nhiều lần trong suốt lịch sử nhân loại.

Câu chuyện về trận đại hồng thủy dạy chúng ta rằng cuộc phản loạn và tội lỗi đã khiến tất cả mọi thứ Đức Chúa Trời tạo ra sụp đổ. Tội lỗi đã làm hư hỏng và phá hủy công trình sáng tạo.

Kinh nghiệm của Áp-ra-ham chiếu rọi như một tia sáng hy vọng vào những gì được coi là một cuộc đấu tranh đen tối chống lại Đức Chúa Trời. Trong câu chuyện của Áp-ra-ham, Chúa bày tỏ sự sẵn sàng của Ngài để gánh lấy kết quả của cuộc nổi loạn trên chính mình Ngài. Ngài sẽ trở thành người Thay thế chúng ta.

Sau đó, trong những câu chuyện của Gia-cốp và Ê-sau, Giô-sép và các anh em của ông, chúng ta thấy các mối tương giao tan vỡ vẫn là công cụ mà Sa-tan sử dụng để tiêu diệt các gia đình và loài người.

Nhưng, qua tất cả, sự thành tín của Đức Chúa Trời tiếp tục như Ngài hỗ trợ và khuyến khích các con cái đau khổ của Ngài.

CA-IN VÀ A-BÊN

Hãy đọc Sáng thế Ký 4:1-15. Những câu này nói gì về tội lỗi đã đàm rẽ sâu thế nào?

Vào lúc Ca-in ra đời, Ê-va đã vui mừng. Bà hoàn toàn tin rằng bà và mới hạ sinh Đấng Cứu Thế đã hứa trong Sáng thế Ký 3:15. “Nhờ Đức Giê-hô-va giúp đỡ, tôi mới sanh được một người” (Sáng thế Ký 4:1). Những câu này có thể được dịch là, “Tôi đã làm nên một người – Chúa.” Điều đó chỉ đơn giản cho thấy rằng Ê-va nghĩ rằng bà đã sinh ra Đấng (Chúa Giê-su) mà Chúa đã hứa sẽ cứu con người khỏi tội lỗi (Sáng thế Ký 3:15).

Kinh Thánh không nói gì về niềm vui của thời niên thiếu của Ca-in hay về cách A-đam và Ê-va, như cha mẹ mới, tự hào được thấy sự phát triển của đứa con đầu lòng của họ. Câu chuyện tiến nhanh đến sự sinh ra lần thứ hai và sau đó tới việc hai chàng trai trẻ thờ phượng. Nhưng, như chúng ta đọc trong Kinh Thánh, sự bất đồng về sự thờ phượng dẫn đến những điều đáng buồn.

Hãy đọc Sáng thế Ký 3:9, 10 và Sáng thế Ký 4:9. So sánh các tư tưởng và cảm giác của A-đam với những tư tưởng và cảm giác của Ca-in khi Chúa hỏi họ sau khi phạm tội. Có điều gì gần giống nhau? Có điều gì khác nhau?

Hãy coi những sự khác biệt trong cảm giác của A-đam so sánh với Ca-in. A-đam có vẻ bối rối, sợ hãi và hổ thẹn (Sáng thế Ký 3:10). Nhưng Ca-in thì giận dữ (Sáng thế Ký 4:5), tiêu cực và chống đối (Sáng thế Ký 4:9). Thay vì đưa ra sự bào chữa yếu ớt như A-đam đã làm, Ca-in nói dối một cách trắng trợn.

Nhưng từ sự kiện đau buồn này với Ca-in, niềm hy vọng đã đến. Với sự ra đời của Sét, Ê-va lại nghĩ rằng mình đã sinh ra Đấng đã Hứa (Sáng thế Ký 4:25). Cái tên “Sét” có nghĩa là “để hoặc đặt.” Cùng một chữ được sử dụng trong Sáng thế Ký 3:15 cho Đấng Cứu Thế là Đấng sẽ thách thức con rắn và giày đạp đầu nó. Ngoài ra, Ê-va mô tả con trai mới của mình là “hạt giống” để thay thế A-bên. Vì vậy, nhiều đau đớn và sầu khổ xảy ra khi cuộc tranh chiến giữa điều thiện và điều ác tiếp tục lan tràn. Nhưng người ta vẫn bám chặt vào niềm hy vọng được cứu. Nếu không có niềm hy vọng đó thì chúng ta có gì?

Hãy tưởng tượng sự đau buồn của A-đam và Ê-va cảm thấy về cái chết của A-bên. Sự chết đã đủ xấu xa đâu là không có sự kiện chính con trai lớn đã giết con trai nhỏ. Vì như vậy họ đã mất hai con trai. Làm thế nào chúng ta có thể học được bài học khó khăn là tội lỗi đã mang những hậu quả còn tồi tệ hơn là chỉ tội lỗi mà thôi?

TRẬN ĐẠI HỒNG THỦY

Hãy đọc Sáng thế Ký 6:1-13. Bằng những cách nào chúng ta thấy cuộc thiên ác đấu tranh bây giờ còn tệ hơn nhiều so với lúc trước?

Trong trận đại hồng thủy, chúng ta thấy một số hành động đặc biệt của sự Sáng tạo trở ngược lại tình trạng trước khi chúng được tạo nên. Ví dụ, nhiều thứ mà Đức Chúa Trời phân rẽ đang trở lại với nhau. Nước ở bên trên bầu trời và bên dưới, biển và đất khô, các biển, chim trời, và các sinh vật đều hiệp lại với nhau. Trái đất dường như di chuyển trở lại về hướng “vô hình và trống không” (Sáng thế Ký 1:2).

Các lực lượng của ma quỷ dường như đang chiến thắng. Nhưng quyền phép sáng tạo của Đức Chúa Trời vẫn hoạt động. Ngài bắt đầu một công trình sáng tạo mới bằng cách phân rẽ một lần nữa những điều khác nhau. Trước hết, Ngài phân rẽ Nô-ê (một người công bình và trọn vẹn) khỏi những người của thời đó. Đường lối của họ rất bại hoại, và ý tưởng của họ đều xấu xa, vô đạo đức và hiểu chiến (so sánh Sáng thế Ký 6:8, 9 và Sáng thế Ký 6:5, 11-13). Sau đó, Đức Chúa Trời truyền cho Nô-ê đóng một chiếc tàu lớn. Rồi Ngài phân rẽ riêng một nhóm nhỏ người, chim và động vật. Ngài đặt chúng trong sự an toàn của chiếc tàu để họ có thể sống sót sau trận đại hồng thủy. Dựa vào ân điển (lòng tốt và lòng thương xót) của Đức Chúa Trời, cuộc sống sẽ tiếp tục, và một thế giới mới sẽ phát sinh ra từ cái cũ. Đây là một sự sáng tạo mới.

Nhưng thế giới mới này cũng không hoàn hảo. Một thời gian sau trận bão lụt, Nô-ê và gia đình ông làm lại một lần nữa, nhưng chúng ta được nhắc nhở về sự yếu đuối của con người. Nô-ê say rượu và kết quả là điều đáng hổ thẹn xảy ra (Sáng thế Ký 9:20-27). Vì vậy, ngay cả một trong những anh hùng của đức tin (đọc Hê-bơ-rơ 11:7) đã có những khoảnh khắc yếu đuối. Cuộc thiên ác đấu tranh vẫn tiếp tục trên toàn thế giới và trong lòng của mỗi người.

Kinh Thánh mô tả trận đại hồng thủy như tiêu diệt tất cả sự sống trên trái đất (Sáng thế Ký 7:4) ngoại trừ những gì ở trong tàu. Hầu hết các chữ tượng tự được dùng ở những nơi khác trong Kinh Thánh để mô tả các hành động của Đấng Cứu Thế trong sự xóa đi hay tha thứ tội lỗi (Ê-sai 25: 8; Ê-sai 43:25; Thi thiên 51:1). Hoặc là cuộc sống của chúng ta bị phá hủy bởi tội lỗi, hoặc là tội lỗi của chúng ta được tha thứ và bị phá hủy bởi Đức Chúa Trời. Sự kiện này dạy chúng ta thế nào những vấn đề thật rõ ràng giữa đen và trắng?

ÁP-RA-HAM

Áp-ra-ham (lúc trước là Áp-ram) nổi tiếng về lòng trung tín. Nhưng những kinh nghiệm trong đời ông cho thấy Đức Chúa Trời trung tín hơn nhiều đối với ông. Hai lần Chúa hứa với Áp-ra-ham là ông sẽ có một con trai. Lần thứ nhất Ngài phán khi Áp-ra-ham vào khoảng 75 tuổi (Sáng thế Ký 12:2, 4). Mười năm sau đó (Sáng thế Ký 13:16), Ngài nói lại với ông một lần nữa.

Dần dần, ngay cả sau nhiều vấp ngã về phần của Áp-ra-ham, con của lời hứa – con của giao ước – đã được sinh ra. Và sự thành tín của Đức Chúa Trời đối với Áp-ra-ham cuối cùng được thực hiện (đọc Sáng thế Ký 17:19, 21; Sáng thế Ký 21:3-5).

Xin đọc Sáng thế Ký 22:1-19. Có niềm hy vọng nào được thấy ở đây về toàn thể cuộc thiện ác đấu tranh?

“Đức Chúa Trời truyền Áp-ra-ham hy sinh con trai mình. Điều này là để tạo một ấn tượng mạnh mẽ trong tâm trí ông về phúc âm và thử đức tin của ông. Sự đau đớn mà Áp-ra-ham phải chịu đựng trong các ngày đen tối của cuộc thử nghiệm đáng sợ để ông có thể hiểu được từ kinh nghiệm sự hy sinh lớn lao của Đức Chúa Trời cho sự cứu rỗi loài người. Không có sự thử nghiệm nào khác đã gây đau khổ cho linh hồn của Áp-ra-ham như sự dâng hiến con trai mình làm của lễ. Đức Chúa Trời đã ban Con Một của Ngài để chịu một cái chết đau đớn, thống khổ và nhục nhã. Các thiên sứ chứng kiến sự đau khổ vĩ đại của Con Đức Chúa Trời mà không được phép bước vào và ngăn chặn sự chết của Đức Chúa Giê-su, như họ đã làm cho Y-sác. Không có tiếng kêu, ‘Đủ rồi.’ Để cứu nhân loại sa ngã, Vua [Chúa Giê-su] vinh hiển đã hy sinh sự sống của Ngài. Có sự chứng minh nào mạnh mẽ hơn để bày tỏ tình yêu vô bờ bến và lòng thương xót của Đức Chúa Trời chẳng? ‘Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao?’ (Rô-ma 8:32).

“Sự hy sinh đòi hỏi nơi Áp-ra-ham không chỉ có lợi cho ông hay có lợi ích cho các thế hệ tương lai. Thay vào đó, sự hy sinh cũng là một bài học cho các nhân vật vô tội trên trời và các hành tinh khác. Cuộc thiện ác đấu tranh giữa Đấng Christ, Sa-tan và chương trình cứu rỗi là những bài học cho cả vũ trụ. Áp-ra-ham đã bày tỏ sự thiếu đức tin vào những lời hứa của Chúa. Vì vậy, Sa-tan tố cáo Áp-ra-ham trước mặt các thiên sứ và Chúa là ông đã thất bại trong việc thực hiện các điều kiện của giao ước giữa ông và Chúa. Điều đó có nghĩa là ông không xứng đáng nhận các phước lành thỏa thuận. Nhưng Đức Chúa Trời muốn chứng minh lòng trung tín của tôi tớ Ngài [Áp-ra-ham] trước cả thiên đàng. Ngài cũng muốn dạy chúng ta rằng Ngài chỉ chấp nhận sự vâng phục hoàn toàn và để làm sáng tỏ chương trình cứu rỗi của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 154, 155.

GIA-CỐP VÀ Ê-SAU

Cuộc đấu tranh giữa các mục đích của Đức Chúa Trời và sự phản loạn của con người tiếp tục trong câu chuyện của Gia-cốp và Ê-sau. Theo phong tục trong thời Kinh Thánh, con trai đầu lòng sẽ nhận được sự chúc phúc của người cha (quyền thừa kế) trước khi ông qua đời. Điều này bao gồm hầu hết của cải trong gia đình. Vì vậy, con trai cả chịu trách nhiệm về những phúc lợi của gia đình.

Ê-sau ghét em mình là Gia-cốp vì đã lừa gạt ông vinh dự lớn đó. Và ông dự định giết Gia-cốp sau khi cha của họ qua đời (Sáng thế Ký 27:41). Ê-bê-ca sai Gia-cốp đến một nơi an toàn. Bà nghĩ rằng mọi sự sẽ tốt đẹp trở lại sau vài ngày (Sáng thế Ký 27:43, 44). Vài ngày trở thành 20 năm, và Ê-bê-ca không bao giờ gặp lại Gia-cốp nữa.

Hãy đọc Sáng thế Ký 28:12-15. Có niềm hy vọng lớn nào trong giấc chiêm bao của Gia-cốp?

Bằng cách lặp lại những lời đã hứa với Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời đã phán với Gia-cốp rằng Ngài vẫn giữ lời hứa Ngài đã lập với Áp-ra-ham và Y-sác. Đúng, hành động Gia-cốp dường như chống lại chương trình của Ngài. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn còn đó để giúp ông. Tuy nhiên, Gia-cốp đã phải chịu đựng 20 năm bị lừa gạt bởi cha vợ: thứ nhất trong cuộc hôn nhân, và sau đó trong tiền lương của ông (Sáng thế Ký 29:20, 23, 25, 27; Sáng thế Ký 31:7). Có một điều lạ, tất cả những năm phục vụ để được người vợ mình yêu dường như chỉ một vài ngày. Đó là khoảng thời gian tương tự Ê-bê-ca nghĩ Gia-cốp sẽ phải xa bà (Sáng thế Ký 29:20).

Khi Gia-cốp quyết định trở về nhà, lúc đầu La-ban đuổi theo ông (Sáng thế ký 31:25, 26). Sau đó, Ê-sau dẫn 400 người đến gặp ông. Cả hai tình trạng là mối đe dọa đến sự sống của Gia-cốp. Và Đức Chúa Trời đã phải can thiệp hai lần để cứu ông; lần đầu trong một giấc chiêm bao của La-ban, để nói ông đừng làm hại Gia-cốp (Sáng thế ký 31:24). Sau đó, Đức Chúa Trời đã vật lộn với Gia-cốp và làm ông bị liệt chân (Sáng thế ký 32:24-30). Cái cảnh Gia-cốp đi cà nhắc với một cây gậy có thể đã gây ấn tượng cho Ê-sau là Gia-cốp không còn là mối đe dọa. Gia-cốp đã gửi quà đi trước và nói rất khôn ngoan và cẩn thận với Ê-sau. Những lời nói và quà tặng của ông dường như đủ để chữa lành những sự đổ vỡ giữa hai anh em. Cuối cùng, chúng ta đọc là họ cùng với nhau chôn cất cha mình (Sáng thế ký 35:29). Vì vậy, bất kỳ kế hoạch nào Ê-sau dự tính để giết Gia-cốp sau tang lễ thì bây giờ đã bị quên lãng.

Nhìn vào tất cả những sự đau khổ và sâu thẳm mà sự lựa chọn ngu xuẩn mang đến cho những người này, cả người vô tội và có tội. Làm thế nào chúng ta có thể học để suy nghĩ, suy nghĩ, suy nghĩ trước khi hành động?

GIÒ-SÉP VÀ CÁC ANH EM MÌNH

Gia-cốp đáng bị Ê-sau đối xử tệ hơn nhiều vì sự lừa gạt của mình. Chúng ta cũng thấy thủ đoạn gian trá trong câu chuyện của Giò-sép và các anh em của ông.

Ở đây một lần nữa, chúng ta thấy anh em ghét nhau vì một người được ưu đãi hơn những người khác (Sáng thế Ký 37:3, 4). Chiếc áo choàng có nhiều màu sắc không chỉ làm từ một tấm trải giường. Ngôn ngữ trong Kinh Thánh cho thấy đó là một chiếc áo choàng đắt tiền của các vua. Và nó được trang trí với kiểu cách đẹp đẽ và hình thù đầy màu sắc. Áo này có thể mất một năm để hoàn thành.

Sau đó, khi Giò-sép nói với các anh về những giấc chiêm bao của mình (Sáng thế Ký 37:5-11) thì ông đã gây ra sự ganh ghét nhiều hơn. Vì vậy, gặp cơ hội đầu tiên, các anh lên kế hoạch để loại bỏ ông (Sáng thế Ký 37:19, 20). Các anh phải ăn mừng lớn về sự dễ dàng để loại bỏ ông ra ngoài cuộc đời của họ. Nhưng không ai trong số họ có ý tưởng là làm thế nào Đức Chúa Trời sẽ sử dụng tình hình này để cứu họ nhiều năm sau đó.

Hãy đọc Sáng thế Ký 45:4-11. Giò-sép đã thấy bức tranh lớn hơn nào? Mục đích chính của ông là gì?

Hãy suy nghĩ về những gì có thể đã đi qua tâm trí của Giò-sép là một cậu bé đang bị trói. Chàng đã cất bước phía sau một con lạc đà và nhìn về phía các ngọn đồi bao quanh nhà mình trong thời niên thiếu khi chúng dần dần biến mất vào khoảng không. Khi Giò-sép bị đem vào chợ bán đấu giá, những người mua tò mò thọc tay và quan sát rất tỉ mỉ trước khi đấu thầu khiến chàng cảm thấy bị sỉ nhục. Nhiều người đã từ bỏ đức tin của họ cho sự ít đau khổ hơn thế.

Giò-sép đã có thể chọn để trở nên cay đắng và chống lại Đức Chúa Trời. Nhưng thay vào đó, ông đã chọn để giữ vững niềm tin của mình trong kinh nghiệm khủng khiếp này. Các thiện ác đấu tranh đã xảy ra trong cuộc sống của ông một cách mạnh mẽ. Giò-sép sớm thích ứng với gia đình của một trong những nhà quân sự quan trọng nhất trong nước. Với sự ban phước của Đức Chúa Trời, Giò-sép được chủ tin cậy (Sáng thế Ký 39:1-4). Sau đó, tên nô lệ đã trở thành một nhà lãnh đạo ở Ai Cập.

Con cháu của Áp-ra-ham – Y-sác, Gia-cốp, và con trai của Gia-cốp – tất cả đều bị cùng một vấn đề trong gia đình: thủ đoạn gian trá và nói dối. Trong câu chuyện của Giò-sép, nói dối có kết quả khủng khiếp và gian ác. Nhưng nó lại có một kết thúc có hậu. Làm thế nào bạn giữ vững đức tin của mình và có một thái độ tích cực khi mọi thứ dường như không có kết quả tốt như trường hợp của Giò-sép?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Như những câu chuyện này cho chúng ta thấy, sự sống trên trái đất này không phải bình thường như chúng ta muốn trong cuộc chiến ác đấu tranh. Ví dụ, khi A-đam và Ê-va bỗng đưa con sơ sinh trong vòng tay, họ không mơ ước rằng đứa nọ sẽ giết đứa kia. Và tiên tri Giê-rê-mi không ngờ bị tấn công và bị gọi là kẻ phản bội dân tộc mình? Còn về Đức Chúa Giê-su? Lẽ dĩ nhiên, Ngài đến thế gian để chết. Nhưng nhìn vào khía cạnh con người của Ngài, đó là khía cạnh Ngài khóc trong vườn Ghết-sê-ma-nê, “Cha ơi! Nếu có thể được, xin cho chén này lìa khỏi Con! . . .” (Ma-thi-ơ 26:39). Sau đó Ngài đã bị đánh đập, chế giễu, và bị đóng đinh ở tuổi 33. Chắc chắn là không có ai hy vọng điều đó. Bạn mong đợi gì ở một thế giới sa ngã, tội lỗi? Thiên đàng ư? Ê-đen thì đã qua rồi. Nhưng Ê-đen sẽ trở lại. Khi nó trở lại, thì sự phân rẽ giữa cuộc sống chúng ta bây giờ, và những gì sẽ có trong tương lai, khoảng cách sẽ lớn hơn nhiều so với khoảng cách giữa những gì chúng ta đã hy vọng, và những gì chúng ta sẽ được.

ĐỂ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong Thánh Kinh, có những sự khác biệt quan trọng nào giữa những anh em có niềm tin nơi Đức Chúa Trời và những người không tin?
2. Khi sự cãi vã và ganh tỵ giữa các anh chị em dường như lớn hơn những mục đích của Đức Chúa Trời dành cho các gia đình ngày nay, làm thế nào họ có thể tìm được một ngày mai tốt đẹp? Những gì có thể làm được cho các gia đình của hội thánh bạn để giúp họ tìm được mục đích lớn hơn của Đức Chúa Trời dành cho họ?
3. Chúng ta có thể làm gì cho những người trong hội thánh của bạn khi họ cảm thấy mình đang lẻ loi trên thế gian và cuộc sống của họ là vô nghĩa và vô ích?
4. Thậm chí nếu cuộc sống của bạn không có kết quả như bạn đã hy vọng, làm thế nào lời hứa về sự sống đời đời khiến cho sự thất vọng không làm bạn xuống tinh thần?